

Ikke mindst nedskæringer på Arbejdstilsynet og arbejdsmiljøforskningen, bl.a. i Arbejdsmiljøinstituttet, betyder ringere vejledning til de virksomheder, som gerne vil et godt arbejdsmiljø, og selvfølgelig mindre tilsyn med de mindre pæne virksomheder.

Beskæftigelsesministeren har skriftligt bekræftet, at nedskæringerne på Arbejdstilsynet betyder færre og dårligere tilsyn. Det er måske ikke så underligt, når ministerens egen oplevelse af Arbejdstilsynet er, at de tilsynsførende »kravlede rundt under bordene og tog billeder«.

Beskæftigelsesministeren har måske haft en traumatisk oplevelse med Arbejdstilsynet efter deres besøg i Vinstres hovedkvarter den 31. august sidste år. Ifølge en artikel i Ekstra Bladet fik virksomhedens leder, altså den nuværende beskæftigelsesminister, en begmand i form af et påbud, og arbejdspladsen fik karakter som en niveau 3-virksomhed, hvilket for de uindviede betyder, at den ikke opfylder kravene i arbejdsmiljøloven.

Hvis beskæftigelsesministeren virkelig har fået sig et traume, vil jeg anbefale andre løsnings end at lade det gå ud over Arbejdstilsynets muligheder for tilsyn og vejledning.

I Arbejdsmiljøinstituttet er det en tredjedel af de ansatte, der skal væk i løbet af de næste 3 år, hvilket ifølge regeringens egne oplysninger først og fremmest rammer forskningen i kemisk påvirkning i arbejdsmiljøet. Regeringens opfattelse er øjensynlig, at det, man ikke ved, har man ikke ondt af, bortset fra lige præcis de mennesker, som udsættes for skadelige stoffer og arbejdsforhold.

Jeg vil minde om, at betydningen af uafhængig forskning i skadelige stoffer tidligere har vist sig fuldstændig uundværlig, men regeringen kan selvfølgelig have sine grunde til at overlade forskningen i malervarer til Oliebranchens Fællesråd eller forskning i mineraluld til Rockwool Fonden. Man ved aldrig.

For de offentligt ansatte, som troede på regeringsgrundlagets bemærkninger om en særlig arbejdsmiljøindsats for dem, må skuffelsen være til at tage og føle på, efter at vi har set forslaget. Ikke alene er der ikke sket en døjt i positiv retning, tværtimod kan bl.a. de statsansatte, som har været udsat for massive fyringer, konstatere, at hverdagen under den nye regering bliver endnu mere stresset og endnu mere utryk.

Det psykiske arbejdsmiljø bliver endnu værre, samtidig med at netop Arbejdstilsynets ind-

sats over for de psykiske arbejdsmiljøproblemer skæres væk.

Arbejdsmiljøindsatsen beskæres bredt, og når det sker, bliver resultatet selvfølgelig endnu flere arbejdsskader end i dag, og for at det ikke skal være løgn, vil regeringen fastholde et arbejdsskadesystem, hvor en rygskada ikke anerkendes som rygskada, og hvor mennesker, der slides ned i hænder, arme og skuldre og må leve på piller, ikke får én krone i erstatning. Og her taler vi altså om et område, hvor man årlig i Danmark tæller 50.000 arbejdsulykker, hvoraf 5.000 bliver vurderet som særdeles alvorlige.

Kl. 20.15

Det er det her område, som regeringen nu vil beskære. Der er ikke noget at sige til, at regeringen vil få brug for ekstra 1,5 mia. kr. til sygehuse. Det er da klart, for sænker man kravene til arbejdsmiljøet og sænker man indsatsen på arbejdsmiljøområdet, jamen så vil der da blive flere arbejdsskader, ske flere arbejdsulykker, og flere af dem vil blive alvorlige, og så får man brug for sygehuse.

I ulandene frastjæles menneskene retten til livet. Også her gør denne her finanslov en forskel i forhold til tidligere. Den vil føre til, at flere mennesker dør af sult og af sygdomme i de fattige lande. Det sker for at give de rigeste danskere frihed for at betale skat og for at sikre bedre sygehuse i Danmark.

Det lyder måske lidt drastisk at sige, at man frastjæler mennesker retten til livet, men i realiteten er det jo sådan, at en stor del af de penge, der nu bliver skåret på ulandsrammen, er den fattigdomsorienterede ulandsbistand, og den fattigdomsorienterede ulandsbistand går selv sagt til at mindske fattigdommen i områder, hvor fattigdommen er fatal for liv og helbred.

I sandhed kan vi tale om politisk prioritering, det må man give denne her regering. Her er det egoismen, perspektivløsheden og vennetjenesterne, der er i centrum. Det kan ikke benægtes, at nyliberalismen har en underlig lugt af stenalter over sig – sådan er vi nogle, der får det i løbet af debatten i dag.

Dansk Folkeparti har fået sin debut som såkaldt ansvarligt parti i forbindelse med denne finanslov. Det er gået helt fint. I lighed med de andre såkaldt ansvarlige partier er man løbet fra alle løfter, man gav i valgkampen. Man skal ikke klandre Dansk Folkeparti; sådan er den politiske kultur, de gør jo bare som alle de andre. De er løbet fra alle løfter, de gav i valgkampen, med undtagelse af et par enkelte, som måske også er